

GÜCENDİM**Salih ÖZEL (Evrenî)**

Ömür geldi geçti yaş oldu elli
 Ne gecesi belli ne günü belli
 Dereler çağladı bulanık selli
 Durulup akmayan sele gücendim

Olursa bir günde halimi soran
 Derim ki gam oldu ruhumu yoran
 Bir gün de dinmedi hep rüzgâr boran
 Serince esmeyen yele gücendim

Dostum sandıklarım sırtımdan vurdu
 Felek yaktı külüm göğe savurdu
 Kimi tellal oldu halim duyurdu
 Arkamdan söyleyen dile gücendim

Kader hep yolumu yokuşa sürdü
 Yokuşu çıkarken bedenim yordu
 Dostum yüz çevirdi el tuzak kurdu
 Yarene gücendim ele gücendim

Bulamadım bir gün candan seveni
 Sevip de canana gönül vereni
 Gül yerine diken der di *Evrenî*
 Gülzar da açmayan güle gücendim

KADIN**İsmail Kutlu ÖZALP**

Kadın merhamettir, kadın şefkattir
 Başka türlü ölçüp biçmedim asla
 Her addan öteye adın şefkattir
 Kadr-ü kıymetinden geçmedim asla

Gökte yıldız varsa o yerde süstü
 Hak bir değer vermiş değerler üstü
 Öyle çakılmış ki yüreğe büstü
 Ayrılık bahsini açmadım asla

Bilirim, düşersem ellerim olur
 Susarım, konuşan dillerim olur
 Benimle hâllenir, hallerim olur
 Bülbülüm, gülümden uçmadım asla

Gâhî bahar olur gâhî yaz olur
 Bir sevda sükûtu, bir avaz olur
 Gahi can alıcı, gahi baz olur
 Yine de öteye kaçmadım asla

Gördüğüm duyduğum ne varsa sildim
 Kadını varlığın değeri bildim
 Dünya töresiymiş, sevdim, sevildim
 Elimi dilimi sürçmedim asla

Benden ayrı değil, özümdür benim
 Ahd-u emanımdır, sözümdür benim
 Her ne yana baksam gözümdür benim
 Bir başka birini seçmedim asla

Bu *Kutlu ozanın* yârânı, yârı
 Göm değil gönüle hasretin narı
 Beni ben kılandır bendeki varı
 Ben kendi kendimden göçmedim asla